

Borúra derű.

Folyó évi május 1-től december végig a **Marczius Tizenötödikére** ezennel előfizetés nyitattik. — Előfizethetni a kiadóhivatalban (Országut, Kunevalderház) és minden álladalmi postahivatalnál. — Előfizetési ár: Budapesten házhozhordással 5 fr. postán borítékban küldve 6 fr. p. p.

Hónapos előfizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésekre egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 2 kr. pp. fizetnek.

Figyelmeztetés.

1-ör. Pestvárosa közönsége ezennel figyelmeztetik, hogy a városnak ismét bekövetkezhető ágyuztatása miatt személye s vagyona biztonságáról gondoskodjék.

2-ör. A Pestvárosában létező minden közhivatalok s intézetek pénz- és levéltárainak s egyéb értékének a város ismét bekövetkezhető ágyuztatása miatt biztosítása elrendeltetett, s illetőleg és pedig legszorosabb felelet terhe alatt elrendeltetik.

Egyazersmind rendelkezés történt, hogy a kórházakban levő betegek távolabb s biztosabb helyre szállíttassanak. A szükséges szekerekről a városkapitány gondoskodik.

Pesten, majus 8-án 1849.

Irányi Dániel,
t. h. kormánybiztos.

Pest majus 8-kán 1849.

Az éjszaka eddig a mai nap ugyszólván nyugodtan folyt el. A vár ágyui csak néha durrantak, s akkor is nem Pest felé. Részünkről alig felelnek. Gyanítható, hogy a látszó nyugalom előkészület sikeresebb támadásra.

Pesten a város biztosítására minden lehetőség elkövettetik.

Hadi tudósítások.

I.

Az april 26-kán Szőnyén vívott s Komárom várának ostrom alóli tökéletes felszabadítását eszközölt dicsőséges csatáról, a hadsereg főpa-

rancsnokságától következő részletes tudósítás érkezett:

Komáromi főhadiszállás april 27-kén 1849. Előleges rövid jelentésemet a tegnapi győzelmes csatáról következő, eddig tudomásomra jutott részletekkel toldhatom meg.

Az ellenség Komárom, de különösen az ismét tökéletesen helyreállított dunahid elleni lövöldözést f. hó 25-iki éjféltájt folytatván, akkor előbb Knézics osztálya s utána félőrai között Klapka és Damjanich hadtestel a Dunán átkelvén, még azon éjjel az ellenséges sánczok megrohanására rendbe alakultak.

Éjféli utáni 2 óraker a megrohanás Knézics osztálya és Dipold alezredes dandára által oly vitézséggel és erélyvel történt meg, mellyhez hasonlót a hadviselés története ritkán mutat. A sánczok első rohamra bevételtek, daczára az élénk ágyutűznek s az erős gyalog őrseregnek, kiket a rohanók szuronyszegezve részint leazartak, részint foglyokká tettek.

Napviradtáv al Ó-Szőny is az első hadtest (Klapka) seregei által szuronnyal elfoglaltatván, az ellenség megkergettetett. — Reggeli 8 óraker minden sánczok kezünkben voltak.

A mint ezután az osztrák ostromló sereg az Ács feléi uton az erdő előtt magát felállítván, s az ellenség főereje Tata felől a csatamezőre érven, a mi csak akkor kifejlődő osztályaink ellen összpontos támadást tenni készült, akkor a két átkelt hadtest, valamint a komáromi őrseregnek egy része — 4 zászlóalj Guyon tábornok ur vezérlete alatt — előre menvén, tüzes viadal támadt, melly délutáni 2 óráig a csatásikon folytatott és seregeinknek minden pontokon győzelmével végződött. Az ellenség végkép visszavonult, s minthogy az nap tovább előnyomulni szándékunkban nem volt, csak kisebb lovas csapatokat küldtem utánok.

Knezics ezredes vitéz seregeit személyes kitűnő bátorsággal vitte rohamásra, osztálya az nap csodákat tett és legkitűnőbb vitézséggel vívott.

Általában a tegnapi csata sok vitézeknek adott maguk kitüntetésére alkalmat. Igy például a 26-ik zászlóalj, mellyet sokkal nagyobb lovas osztály körülfogott, magát derekasan addig tartotta fen tömegben állva, míg a 47-dik zászlóalj felszabadítására sietvén, a lovasságot visszavonulásra kényszerítette.

Ezenkívül Németh, tüzér főhadnagynak derék viselete minden dicsőre méltó, valamint a Zerdahelyiféle ütég egy irányzójának önmegtagadása különösen kiemelendő, kinck egy rakéta orrát elszaggatta, és egész arczát tetemesen megsebesítette, de ki szörnyű sérülése daczára ágyuját addig oda nem hagyta, míg az ütég a tüzből ki nem

takarodott, s csak aztán ment a kötőzhelyre az orvos segítségét igénybe veendő. Illy tett dicséző szóra nem szorult.

A rohanás és a csata eredményei, mikhez a sánczokban talált tömérdek mennyiségű lőszerkészlet is járul, legszólóbb tanúságai derék vitézeink minden dicséretet túlhaladó hajthatlan bátorsága és szilárd elszántságának.

Ma kis mozgó csapatot indítottam el Ács felé, melly alkalommal az erdőben nagy mennyiségű bombákat, több hordó lőport, számtalan sánczszerkeket és Ács helységében 24 nagy fuvarszerkeket találtunk és azokat birtokunkba ejtettük.

Ma minden felül hozattak be foglyok, Ács pedig seregeink által megszállott.

Görgői,
tábornok.

II.

Komáromi főhadiszállás april hó 29-én 1849.

Folyó hó 27-kén a sereg egy része Ács felé ment előre, részint az ellenség állásáról tudomást szerzendő, részint hogy az ott s az erdőben gyanított hadikészletet elfoglalja.

Ezen előmenet eredménye lett, hogy az ellenségtől tiszta helységben 300 mérő árpa, 8 mérő zab, 170 mérő bab és 200 zsák, — az erdőben pedig, hol az ellenségnek ágyutelepje állott, nagy mennyiségű lőszer, szerszámok, mozdonyok, egész rétegzett golyóhalmazok, töltött és töltetlen bombák, lőporhordók és sánczszerke — egy szóval akkora készlet találtatott, hogy annak beszállítására néhány száz kocsi kívántatik.

Az ellenség sebes marsokban vonul vissza; egy része Győr felé, nagyobb részt Sz. Fehérvár felé, ott jobb szárnyával egyesülendő, harmadik része a Duna balpartján, Csallóközben, Pozsonban, Leopoldváron van, és Sellyén hidét épített.

Tegnap az Ács melletti mocsárban egy 60 fontos tarack találtatott, mi által azon gyanításunk, miszerint az ellenség ostromeszközeinek nagy részét elásta volna, nagyobb valószínűséget nyert.

Végezetül kell kormányzó elnök urat egy, egész hazánkat sújtott balesetről értesítenem. Damjanich tábornok ur tegnap kocsijával felburt és lábcsarját épen a bokánál elkorc.

E baleset által azon derék hazafi sok ideig mindennemű hivatalra, de hadi szolgálatra talán örökre alkalmatlanná tétetett. A hadseregnek minden egyes embere fájdalmasan érzi e nagy veszteséget és úgy hiszem, azt honunk minden hű fia hasonlóan érzeni, mert pótolhatatlan.

Görgői, tábornok.

Igenis: Damjanich tábornok urnak balesetét a hazának minden hű fia velem együtt a legmé-

lyebb bánattal fájlalja, s osztózik azon keserves meggyőződésben, hogy e-baleset országos csapás. A vallás szolgál kötelességüknek tartandják, a népek istenéhez, a szabadság mindenható védőjéhez nyilvános imákkal járulni, — mellyekben minden magyar szíve mélyéből osztózik, — hogy adja vissza Damjanichot, szabadságunk dicső bajnokát, minél előbb helyreállított erővel hazánk-nak. Az orvosi tudomány ne ismerje szentebb és magasabb feladást, mint őt ép egészségbe minél hamarabb és biztosabban visszaállítani; vitéz hadserege pedig, azon hadsereg, melly az ő vezérlete alatt a „semper victrix“ (mindig győző) nevet kiérdemelte, ismerje dicsősége kellékének, folytonos győzelem által vitéz vezérének szívét megvigasztalni.

Debreczen majus 4-kén 1849.

Kossuth Lajos,
kormányzó

Bem altábornagy urnak a honvédelmi bizottmányhoz irt levele.

Küdvén az ellenséget egész Erdélyből, minden gondomat arra fordítottam, hogy ez ország védelmét kellőleg organisáljam, s hogy személyesen Magyarországra menjek azon sereggel, melly Erdély biztonságának kockáztatása nélkül, kívül használható. Hátra volt még Hátszeg völgyének és Déva vidékének megtisztítása az oláh csordáktól, kik e környéket nyugtalaníták, minélfogva jónak láttam, szétszórnai zászlóaljaimat, miket magammal akartam hozni, hogy pusztán átmenetünk hatása által tisztítsam meg tájat. E szerint hadseregem egy részének a dévai nagy uton kelle kijőnie, s másik részének a vaskapui szoroson. Az első csapatot Bánfi ezredes urra bízam, s a másodikkal magam mentem Káransebesre, mellynek elfoglalása reánk nézve a legnagyobb fontosságú volt, minthogy biztosította számunkra a vashá-mor birtokát, melly egész hadseregünket ellát-hatja golyókkal, s minthogy kettévágja az Orso-va és Temesvár közti egyenes közlekedést.

Káransebesen kaptam Kossuth elnök urtól s a hadügyministertől figyelmestetést arra nézve, hogy használni fognék az országnak, ha mielőbb előhaladnék, s kitakaritanám a Bánátot, minttettem Erdélylyel. Mind a ketten szerencsétettek annak megírásával, hogy az Aradon levő Vécsei tábornok az 5. hadtest parancsnoka, 3 vagy 4 ezer emberrel azon esetben segítheti hadi működésemet. Szinte Káransebesen tudtam meg, hogy az Erdélyből kitű-sött austriai hadsereg egy része, melly a verestoronyi szorosnál menekült ki, már átkelt Orsovánál, s utban van Temesvárra, s a többiek, kik Brassón túl a tömösi szoroson szöktek át, foly-vást érkezöben voltak Orsovára, onnan hasonlólag Temesvárra menendök.

Teljes szívvél helyeselvén a kormány kívá-natait, s érezvén, mily nagy fontossága, hogy meggátoltassék ezen segítség érkezése azon erős helyre, mellynek akkor csak 6000 védője volt, azonnal azt határozám, hogy Temesvárnak me-gyek a Puchner-csapat maradékának, melly pár nap alatt megérkezendő volt. Nem volt tehát egy-

elveszteni való pillanat sem, s ámbár akkor csak mintegy 1200 emberrel s 12 ágyúval rendelkez-hettem, kettözött marssal Lugoson termettem fo-lyó hó 19-kén reggeli 7 órakor. Az ellenség, melly mintegy 1000 emberrel s 5 ágyúval tar-totta elfoglalva e várost, kétségkívül azt gondol-ván, hogy nagy erővel jöttem, Temesvár felé hu-zódott vissza Leiningen csapatához, melly Köv-eresen állott a temesvári garnisonnak mintegy fe-lével. E merész marsot azon meggyőződésből te-vém, hogy könnyen magamhoz vonhatom mind-azon csapatokat, mellyek számomra voltak ré-szint Vécsei tábornok hadtestéből, részint a ma-gam seregéből, melly Dobra felől közeledett. Nyílt rendeleteket küldtem ki tehát a két irány-ban, hogy a parancsnokokat, kik azokat megkap-ják, fölhívjam, miszerint rögtön Lugoson terem-jenek. Az 5-ik hadtestbeli Villám alezredes, ki Radnán kapta meg rendeletemet, egy pillanatot sem vesztve el, másnap Lugosra ért a csapattal, mellyet vezényelt, s melly néhány száz emberből s 6 ágyúból állt. Ha Vécsei tábornok ugyanezt tette volna azon csapatokkal, mellyekkel rendel-kezhett, azonnal Temesvárhoz mehett volna, s működési tervemet végrehajthatám vala. De e tábornok, a helyett hogy kötelességét teljesítette volna, melly minden katonára nézve abból áll, hogy az ellenség elé menjen, ha alkalom van reá, nem csak meg nem érkezett, sőt ellenkezőleg irt nekem, s Villám alezredesnek azon rendeletet küldé, hogy ez tüstént visszatérjen Aradra, sőt még le is tette őt a dandár-parancsnokságról, a miért előre jött.

Vécsei tábornoknak tehát ezen tette késlel-teté, sőt talán le is rontá azon eredményt, melly-hez olly könnyen juthattunk volna, ha ő köteles-ségét teljesíti, mert alkalmasint bele telik még egy néhány nap, míg zászlóaljaim Lugosra érnek olly számmal, melly elegendő lesz előhaladás-somra.

Jogom van tehát és kötelességemnek is tar-tom, Vécsei tábornokot a kormány előtt vagy ha-zaárulónak nevezni, vagy olly gyáva és minden tehetség nélküli tisztnek, kire soha többé semmi-féle hadi parancsnokságot nem kell bízni.

Ugy hiszem, adtam jeleit a nemeslelkű ma-gyar nemzet és kormány iránti teljes áldozatkész-ségemnek; ugy hiszem, kötelességem, figyelmöket arra irányozni, a mit tennünk kell még, hogy ki-űzzük az austriai hadsereget, melly még Magyar-országban van, s melly felényire sem olly erős, mint a mi hadseregünk száma. Katonáink kitünö-ek, jó tiszték sem hiányzanak, de a gyávákat el kell küldeni, s a hadsereg élére olly tiszteket kell tenni, kik tanuságot tettek bátorságuk s ügyszeretötükről.

Ennélfogva van szerencsém kérni Vécsei tá-bornok letételét, és Villám alezredesnek ezredes-sé neveztetését.

Lugos, april 23. 1849.

Bem,

(Honv.) az erd. hadsereg fővezére.

Szenvedésünk napjai eltűntek, s a szabadság órája ütött. Sok gyötres után a komor felhők át-vonulván, az ujonan született szabadság napja bíbor színben festé láthatárunkat, és szebb haj-nalra viradtunk, hol lerázván rabláncunkat, négy hó eltelte után először élvezhetjük e szabad élet gyönyöreit. Négy hónapig sinlődtünk a bür-tönben, hol régi inquisitio alakjára, kemény vizs-gálat alá vetve, sokan az igaz ösvényről eltérvén, büszkén tiporták szét szívérzelmeiket, s a ma-gyarnak magyar árulója lett!

Többé hogy ne kényszeríttessünk e szoros vizsgálat napjait eltűrni, fő teendőnk legyen, azon okok eltávolítása, mellyek hazánkat veszélyeztet-tik. Itt szemügyre ajánlom a papi statust, melly természete és beszerkezeténél fogva mindig a kormánypártot s leghatalmasabb reactiót képez-te, s mint ollyan szükségkép meg is fog maradni hacsak beszerkezetén tövös módosítás nem tör-ténik, mert ez saját javára tekintvén, egy kis czi-mért vagy jövedelmes hivatalért hazáját elárul-ni nem irtózott!! — *)

Hogy állításom valóságáról meggyőződjünk, vizsgáljuk a papi status beszerkezetét:

A káplán minden tekintetben függ plébáno-sától, ki tetszése és önkénye szerint személyérdő felsőbb helyen relatiót tesz. A káplán, kinek nem szándoka szerencsésjét kockára vetni, 60 for. vál-tó s roszt közt mellett, mindenben hódol plébá-nosának. A plébános a káptalan kedvében járván, természetesen azon elveknél, mellyek felebaráti szeretetet, emberi nemnek jólétét s honunk fölvi-rágzását ön föláldozással követelik, barátság nem lehet, minthogy ezek a káptalan céljával ellenkeznek, kik az ezrek bezsebelésére szokván, mindenre készek, csak jogaik s jövedelmeik ne bán-tassanak; mert jövedelmük csökkenésében az egy-ház pusztulását látják! Ha pedig találkoznék is egyén, ki a közjóért saját jogairól lemondana, azt a káptalan mint rebellist, liberalist, hivatalától megfosztva, az elaggottak vagy bolondok intéze-tébe pro correctione viteti!!

Ne mondja nekem senki, hogy hazánk oltárá-ra a papok is sokat áldoztak, mert a sokból igen keveset, Kainnak példáját követvén, a nemzet és hon által úgy szólván kényszerítve, nem pedig jó szándokból s szívesen áldoztak. Ne mondja sen-ki, hogy hazánk ellen nem működtek, mert sokan épen tespedésök s részvétlenségök által megbo-csáthatlan hibát követtek el, midőn szent ügyün-ket még csak szónokla ukkal sem segítették!! — (Kivevén a kiveendőket, kik a nagy számú papi egyének között majdnem elenyésznek.)

*) Igazságosak akarunk lenni, s megvalljuk, hogy a magyar clerus, minden osztályaiban számos és dicső kivételeket mutatott, kiket csak ma-gasztalhat e kárhóztalás, de meg kell vala-nuk a szerzővel, hogy az ajánlott reform szük-séges magában is, de kivált a nagyobb viselete miatt, mert féjdalom igen sok tagja a clerus-nak nem tudja, vagy nem akarja tudni, hogy Krisztus volt földünk legnagyobb reformatora nem csak vallási, de politicalai, társadalmi s pol-gárosodási tekintetben is.

A szerk.

A káptalanbeli papok többnyire öregek, a világ mozgalmairól mit sem tudni akarók, kik azon is csodálkoznak, ha kapszis puskát látnak, s csak jövedelmük ne csökkenjen, készek, ha lehetne, az egész világot az örvény mélységébe süllyeszteni. A káptalan szoros kapcsolatban van a püspökkel, ki szorgosan zsarolta hű népétől a száz ezreket, titulo: dignus est operari us mercede sua, nagy gonddal örködött, nehogy talán hű népe felvilágosodjék és zsarnokságát megtudván, aljas célja napfényre jöjjen. Ő pedig, ki hivatalát isten kegyelméből a kormánynak köszönheti, háladatosság jeléül hű népét elárulta, rablánczra fűzette, s a kormánynak vak eszköz gyanánt kezébe szolgáltatva! A püspökkel közvetlenül érintkezik a kormány, ki célját mindig elérte s elérni fogja a papi status mechanizmusa által, hacsak ennek belső szervezete nem fog módosíthatni mert ez hathatósan működve a népre, szinlett valláspalástja alatt a népnek fékezését és szabályozását jól érti.

Innen bizonyos, hogy a papi status, valamint századokkal cselőtt, úgy most is természeténél fogva, míg csak belső szervezete nem módosíthatik, kormánypártot alakítand, vagy hatalmas reactio lesz.

De a mit észszerűleg következtetni lehet, azt a tapasztalás minden kétség kívül helyezte, s ne engedjen az ég illy szomorú tapasztalás által továbbá is meggyőződünk: volt s van-e részvéte-
lenebb polgár hazája iránt a papnál? — Ők hirdetik ugyan a felebaráti szeretetet, de bennök még csak szikrája sem található, mert szabad hazájukat s polgárait a zsarnoknak eladni nem szörnyedtek! Nem ők alakítottak újabb is kormánypártot? — nem ők segítették az osztrák rabló csoportjait pénzzel, eleséggel s hatalmas szónoklatukkal? p. o. Hám, Lyphai Endre, még Nogáll is, a nyomorult „Katolischer Christ“ című lap híre-veszett szerkesztője! — stb.

Ennek elhárítására s jövő boldogságunk biztosítására szükséges tökéletes reform — s a papi status belső szervezete gyökeres változása. Azon veszedelmes egyének, kiket nem az ész korlátol, de fanatismus s bigottismus vezérel, rögtön mozdítassanak el hivatalaikból s tiltassanak el minden nyilvános fellépéstől. Gond fordítassék a tudományokra, hogy korszerű levén azok előadása, a szív nemesítését célozzák, — nem lehet annak rossz híte, kinek nemes a szíve. — Igaz, hogy vallás nélkül a status fön nem állhat, de az is igaz, hogy a vallásbeli tulzók többet ártnak, mint használnak, azért is a papnöveldékre vigyázattal legyünk, mert ott vallási szín alatt mérget csepegtetnek a fiatal kebelbe, nem akarom általán állítani, de tudom: a bove majore discit arare minor. A pesti seminarium a többi növeldéknek mintája, s itt legnagyobb mértékben szinlett valóság, aljas alázatosság s pictismus alatt a ruf jesuitismus pandorapixisével ártított a fiatal kebelbe!

Illy visszaélések ellen emelje hatalmas szö-
zatát a nép s követelje mindenk előtt:

a káptalanok eltöröltetését;

a pap függetlenségét s annak szabad választását.

Igy közbizodalomú férfiú levén a pap, nem lesz szükséges ruha és elkülönzés által tekinthetlyt szerezni, nem lesz szükséges mysticismus és képmutatás által szemfényvesztökké átalakulni. Nedv nélkül a fa nem hajthat virágot, a valódi embert is csak a szív teszi, hol ez fagyottan s kopáron áll, igaz szabadság nem lehet, a kor kívánatára a szívnek meg kell hajolni; csak úgy lángolhat haza s felebarátja iránt, — csak úgy érhetjük a papi arisztocratiának végét, melly honunkat századok által földulta, szabad polgárait rablánczra fűzvé!

Igy a testben egy lélek levén, bátran nézhetünk szép jövőnknek elébe, mellynek küszöbét most léptük át.

D. H.

Debreczen. maj. 4. — Ma délelőtt szép jelenetnek voltunk tanúi: t. i. a város egyik részében a lakosok összegyűjtettek az iránt, hogy miután a város april 14-dike emlékére 50 önkéntes honvédet ajánlott kiállítani egészen felszerelve, ezeknek felszerelésére a vagyonosabbak önkéntes ajánlatokkal járuljanak. Midőn az illető tanácsnok az összejövetel célját az összegyűlt nép elébe terjeszté: egy ósz polgár fejlődött ki a tömegből, (neve id. Nagy Mihály) s így szólott: „Uram! az én karjaim gyengék már a fegyverforgatásra, 70 éves vagyok, gyermekeim nincsenek, kiket a haza szabadságharczaiba küldjek harcolni ósz apjuk helyett is, de itt vannak megkimélt garasaim, fordítsuk ezeket a haza szükségére, — s ekkor 200 pfrot nyújtott a tanácsnoknak át, — adjon isten győzelmet, dicsőséget és boldogságot a magyar hazának!“ Itt az öreg könyűi hullni kezdtek s többet nem szólott. Isten áldja meg a derék ószt, s hallgassa meg jó kívánatát!!!

(Alföldi Hírlap.)

Vöröstorony, april 24. Erdélynek ezen a szélén a dolgok így állnak. Mióta kivertük a verestoronyi veszteglőházaktól az oroszokat, ellenségeink nagyon meg voltak szorulva, mit mutat az is, hogy az orosz katonák naponként szöknek át hozzánk. Eddig ájtött mintegy 14, azt mondván, hogy az egész csapat kész volna ájtőni. Ezek beosztattak a lengyel legióba. E hónap 20-án az orosz vezér adjutánsa, egy orosz főhadnagy volt nálunk mint parlamentair a foglyok kicserélése ügyében, ki maga megvallotta, hogy a milly félve jött hozzánk a császáriak által barbároknak nevezett magyarokhoz, — olly nehezen tud elválni, többször ismételvén: „hát ezek azok a barbár magyarok, hisz itt 40 tiszt közt egy barbár sincs.“ Ez a tiszt becsületére esküdte, hogy a mint Puchner kivonult, Bukarestben 4 napi áristomban volt. Nem győzött eléggé csudálkozni a különben életrevaló, de kancsukai engedelmséghez szokott tisztt, a bizalmas viszonyon, mellyel alezredesünkhöz a derék Iházhoz álltunk; s alig lehetett rábírní, hogy alezredesünk jelenlétében fővegét az utcán is föltegye. Midőn szinte ködös fővel mindnyájunkat összevissza csókolgatott, azzal vált el: „adja isten, hogy minket is megverjenek a Kossuthok.“ másnap Mi

is egy francziául tudó tüzér-hadnagyot küldtünk át, kit a legnagyobb kitüntetéssel fogadtak, az ezredessel ebédelt, hol egy tiszt sem az oroszok közül. Tegnap 23-án a török vezér Ibrahim orvos jött hozzánk, kérvén basája nevében, hogy őt és vezéroket Szebenbe élelmi szerek vásárlására bocsássuk be. Nemcsak megengedte a parancsnok, de bábra is meghívta Szebenbe, mint csupán azért nem fogadott el, hogy négy elfogott vadászunknak a nálunk levő orosz foglyokkal kicserélését mint ígérte még nem eszközölheté, azonban az általunk f. hó 28-án adandó bábra eligérkezett. E kutfőből tudjuk, hogy a török elfoglalja a határszélét, s innen az oroszoknak ki kell menni, a mint meg is kezdtek a monettet Kinin felé.

Kiss, segéd-tiszt.

Kecskemét. — Ellenségeink új utálatos armányát fedezék fel, annál undorítóbbat, mert az emberi szív legszentebb érzelmét, a vallást fertőzi meg, hogy e bünt kormányunkra fogva, azt tegye a vallásos nép szemében utálttá.

A tényt pusztá meztelenségében mondandjuk el, az, élénkebb szinezés nélkül is elég, undort gerjeszteni minden tiszta kebelben.

A kecskeméti nyomdában egy magát Liederhändlernek czimező fiatal idegen jelent meg, s két vereszet újra nyomtatását kívánta, a nyomdatulajdonos által azonban sajtói elfoglaltsága miatt elutasított. — Az idegen ment, s még magával hozott példányait a piacon árulgatá. Tartalmuk fertelem volt, a papok és apácák elleni aljas rágalmazásokon kívül a szent szűz ocsmány gyalázása. Ezen a catholicus köznép felboszankodott, sőt kormányunk ellen is kikelt, hihetőleg valamely gaz által azon gyanu ébresztetvén benne, hogy az a catholicus vallás megutálatására közöltet efféléket; de voltak azonban okosabbak, kik a dalárust tüstént elfogták.

Kisült később a gyalázatos armány. Templomokban hirdetteték a népnek, miképen a dalárus elleneink bérencze, s piszkos áruinak célja vallási viszátkodások előidézése volt. A versek Nagyváradon nyomattak, ott talán nyomába lehetne akadni a fertelem fészkeknek.

Használt-e valaha ellenség illy gyalázatos fegyvereket!? Ők, kik embercsaló szinlett buzgóságukban leimádkoznák üdvezítőnket a keresztifáról, készek istenkáromlókká lenni, hogy alacson terveik kivitele végett embert emberre uszítsanak.

Te pedig józan magyar nép, melly ép eszednek és szivednek olly fényes tanujeleit adád, soha se hagyj magadat általuk megcsaltni.

Tiszteld istenedet, szeresd hazádat, és irtsd ki ellenségeit.

Ne hidd, ha Kossuth Lajost, ha kormányunkat rágalmazzák. Előttök szent mindenki vallása, mert ők hazafiak, és ki szereti hazáját, szereti istenét is.

